

Η ιστορία του Δημοτικού Σχολείου Νησίου

Το Δημοτικό Σχολείο Νησίου άρχισε να λειτουργεί το 1926. Χτίστηκε από ξένους τεχνίτες που φιλοξενούνταν στο χωριό λόγω της μεγάλης φτώχειας. Το Σχολείο τότε ήταν γεμάτο γιατί οι οικογένειες είχαν πολλά παιδιά (έφτασε να φιλοξενεί έως 70-80 παιδιά). Η λειτουργία του σταμάτησε απότομα το 1946-1947 λόγω του Εμφυλίου Πολέμου αφού ολοκληρω το χωριό αναγκάστηκε να εγκατασταθεί αλλού (Έδεσσα, Άγρας κ.λπ.). Το 1950, μετά το τέλος του πολέμου ξεκίνησε η επαναλειτουργία του Σχολείου η οποία συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Το 1951 ήταν η χρονιά που δημιουργήθηκε ο αυλόγυρος του Σχολείου που μέχρι τότε ήταν με πολλά βράχια όπως είναι σήμερα το βόρειο τμήμα. Αυτό έγινε με πρωτοβουλία του τότε δάσκαλου κ. Δημήτρη Βαλαβάνη και τη συμμετοχή των μεγαλύτερων μαθητών της Τετάρτης και της Πέμπτης τάξης, που με μεταλλικά κουτιά, κουβαλούσανε χώμα με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί η αυλή στη σημερινή της έκταση.

Στο σημείο που βρίσκεται η αυλή ήτανε το παλιό σπίτι του Τούρκου Μπέη που ήταν ο αρχηγός του χωριού στα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Γι' αυτό και όταν έσκαβαν τα παιδιά βρίσκανε πολλά τμήματα από το αρχοντικό του (ένα παλιό συντριβάνι, τμήματα από το φούρνο του κ.λπ.).

Την ίδια περίοδο χτίστηκε και ο πετρότοιχος που περιβάλλει την αυλή του σχολείου από τους ξακουστούς τεχνίτες πέτρας της περιοχής Λεχόβου Φλώρινας. Αυτοί δεν πληρωνόντουσαν με χρήματα αλλά ήταν αρκετό το φαγητό και η φιλοξενία που τους έδιναν οι κάτοικοι του χωριού, κάθε μέρα και άλλο σπίτι.

Επόμενη κατασκευή ήταν το μαγειρείο (μικρό κτίριο που βρίσκεται έξω από το σχολείο) και σήμερα αποτελεί λεβητοστάσιο και αποθήκη. Εκεί από το 1952 έως το 1957 ήταν το σημείο που προετοίμαζαν και σέρβιραν το πρωινό για όλες τις τάξεις του Δημοτικού γιατί λόγω της μεγάλης φτώχειας οι γονείς των μαθητών δεν είχαν τη δυνατότητα, όπως σήμερα να στέλνουν πρωινό από το σπίτι. Τις πρώτες ύλες τις έστελνε η Σχολική Πρόνοια ενώ το μαγείρεμα το αναλαμβάνανε οι γυναίκες του χωριού.

Η εκπαιδευτικός
Τσεπκεντζή Αικατερίνη